

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. június 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2020. február 19. napján kihirdetett 12.B.23/2019/22. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának érintetlenül hagyása mellett a büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre mérsékli.

A vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

A gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől eltiltás büntetést 2 (kettő) évre enyhíti.

A pénzbüntetés napi tételeinek számát 100 (egyszáz) napi tételre, míg az egy napi tétel összegét 2.000,- (kettőezer) Ft-ra, így a pénzbüntetést összesen 200.000,- (kettőszázezer) Ft-ra enyhíti.

A pénzbüntetést - meg nem fizetés esetén - fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, míg a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre akként, hogy egy napi tétel pénzbüntetés helyébe egy nap szabadságvesztés lép.

Az ítéltábla a kiszabott pénzbüntetésre 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez azzal, hogy egy havi részlet összege 20.000,- (húszezer) Ft, melyet az ítélet jogerőre emelkedését követően minden hónap 15. napjáig kell megfizetni.

A bűnjelek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-Magyarországi Bűnügyi Igazgatóság Borsod-Abaúj-Zemplén megyei I. Vizsgálati Osztály 64.010-311/2015. Bü. számú ügyében kerültek lefoglalásra és bevételezésre Trkv. 118/2016. szám alatt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I n d o k o l á s

- [1] A Miskolci Törvényszék 2020. február 19. napján kihirdetett 12.B.23/2019/22. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés a) és (5) bekezdés b) alapján költségvetési csalás büntetében, továbbá folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §).

Ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 150 napi tétel, egy napi tétel összege 20.000,-

Ft, így összesen 3.000.000,- Ft pénzbüntetésre, 7 évre gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől eltiltásra ítélte.

A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év 6 hónapi próbaidőre felfüggesztette. Figyelmeztette a vádlottat, hogy a felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását - annak elrendelése esetén - az elsőfokú bíróság börtönben rendelte végrehajtani, melyből feltételes szabadságra a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

Rögzítette, hogy a pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A kiszabott pénzbüntetésre 15 havi részletfizetést engedélyezett azzal, hogy egy havi részlet összegét 200.000,- Ft-ban határozta meg, melyet az ítélet jogerőre emelkedését követő minden hónap 15. napjáig kell megfizetni a vádlottnak. Figyelmeztette a vádlottat, hogy egy részlet elmulasztása esetén az egész hátralék egy összegben esedékessé válik.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, illetőleg kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

- [2] Az ítélet ellen a vádlott és védője a felfüggesztett szabadságvesztés enyhítése, a vezető tisztségviselésétől eltiltás tartamának mérséklése, a pénzbüntetés mellőzése, illetve enyhítése érdekében fellebbeztek.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

- [3] A fellebbviteli főügyészség az ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a perorvoslatok tartalmából következően az elsőfokú ítélet felülbírálatára a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdés és az 583. § (3) bekezdése értelmében a korlátozott felülbírálat szabályai vonatkoznak.

- [4] A védő az ítéletátlárhoz eljuttatott fellebbezése indokolásában indítványozta, hogy az ítéletátlá változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét akként, miszerint a kiszabott szabadságvesztés, valamint a próbaidő időtartamát enyhítse, a vezető tisztségviselésétől eltiltás tartamát mérsékelje, a pénzbüntetést elsődlegesen mellőzze, másodlagosan enyhítse.

A védelem vitatta mind a vádiratban írt, mind az ítéletben rögzített megtérülési összeget. A védő utal arra, hogy az ítélet 25. oldalán a törvényszék rögzítette a végrehajtási szakban történt megtérülés tényét, ugyanakkor annak összegszerűsége az eljárás során nem konkretizálódott, továbbá az elsőfokú bíróság elmulasztotta rögzíteni azon nyilvánvalóan lényeges és jelentős súllyal bíró enyhítő körülményt, miszerint a végrehajtási eljárásban azért kerülhetett sor jelentős összegű megtérülésre, mert a vádlott a ... Zrt.-vel fenntartotta a kötelmi jogviszonyt, így ezen tevékenységét nyomatékos enyhítő körülményként kellett volna értékelni.

A terhelt vallomása tükrében megállapítható, hogy maga a végrehajtási eljárásban tényleges közreműködésével - így a felszámolóbiztossal való együttműködése okán is - önként és közvetlenül járult hozzá a jelentős összegű megtérüléshez. A védelem álláspontja szerint a megtérüléssel nem érintett összeg az ügyben 246.507,- Ft.

- [5] A védő az elsőfokú bíróság által kiszabott szankciók közül különösen eltúlzottnak és indokolatlannak tartja a pénzbüntetést, kifejezetten annak tükrében, hogy a vádlott személyi, vagyoni körülményeinek ismeretében nem rendelkezik ezen szankció alkalmazhatóságához megfelelő vagyonnal és jövedelemmel. A védő a perbeszédét is kiemelte a tekintetben, hogy a pénzbüntetés alkalmazása a vádlott számára - függetlenül a részletfizetés engedélyezésére - egyet jelent a fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltással. A védő nem értett egyet az

elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a végrehajtásában felfüggesztett büntetés kizárólagos alkalmazása súlytalanná tette volna a büntetési célok érvényre jutását és emiatt szabott ki az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben pénzbüntetést is.

- [6] A fellebbezés indokolásának összegző részében a védő indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány felülmérlegelése során nyomatékos súllyal értékelje a vádlott vonatkozásában fennálló és kétséget kizáróan megállapítható, jelentős túlsúlyban lévő enyhítő körülményeket, így: büntetlen előéletét, a beismerő vallomását, megbánó nyilatkozatát, kiskorú gyermekének eltartási kötelezettségét, vagyoni, jövedelmi viszonyait, a vagyoni hátrány megtérülésében tevékeny közreműködését, együttműködését a felszámolóval, a cselekmény elkövetése és annak elbírálása között eltelt jelentős időtartamot, a könyvelő kötelezettségét ignoráló magatartását, a bevallási kötelezettség nem személyes teljesítését, a könyvelő által közölt adatok ismeretének hiányát.
- [7] A védő fellebbezése indokolására reagálva a fellebbviteli főügyészség jelezte, hogy észrevételeit az ügyben megtartandó nyilvános ülésen kívánja előterjeszteni.
- [8] A védő a nyilvános ülésen előadta, hogy védence a kialakult járványügyi helyzetben vállalkozását tovább folytatni nem tudta, jelenleg futárként dolgozik, a napi jövedelme kb. 10.000 forint. Gyerektartásként havi 50.000 forintot fizet.
- [9] A fellebbviteli főügyészség kifejtette, hogy a pénzbüntetés egynapi tétel összegének mérséklését nem ellenzi, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [10] Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott okból a Be. 590. § (3) bekezdésére tekintettel csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezés vonatkozásában bírálta felül (büntetések enyhítése) a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, szem előtt tartva a Be. 590. § (5) bekezdésében és (7) bekezdésében rögzítetteket is.
- [11] Az ítélet tábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a törvényszék a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást (Be. 590. § (5) bekezdésének a) pontja).
- [12] A korlátozott felülbírálat keretében a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.
Ilyenkor az ítélet indokolása nem kell, hogy tartalmazza a bizonyítékok értékelését (Be. 562. § (2) bekezdése).
- [13] Ugyanakkor a 2019.B.20. számú Büntető elvi döntés értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változtatást nem eredményezhet (Be. 453. § (1) bekezdése és (6) bekezdése, 583. § (3) bekezdésének a) pontja, 590. § (3) bekezdése). Amikor tehát a tényállásban javításra kerül sor elírás folytán, ez a korrekció nem jelentheti az elsőfokú határozat érdemi változtatását.
- [14] Az előbbieknél megfelelően az ítélet tábla az elsőfokú ítélet 22. oldalán az (50) bekezdésben 2011 évet 2012 évre javítja.

- [15] Az elsőfokú ítélet 23. oldalán a (60) bekezdés a következőképpen helytálló:
Az adóhatóság a határozatában megállapított kötelezettségekre a ... Zrt. felé a 2014. november 25. napján kiadott ... iktatószámú, illetve 2015. január 29. napján kiadott ... iktatószámú pénzkövetelés biztosítási intézkedést rendelt el. A követelés foglalás kapcsán az érintett cégtől 57.909.631 Ft folyt be.
- [16] Az ítélet 23. oldalán a (61) bekezdésben rögzítendő, hogy a vagyoni hátrány összege további 57.909.631 forinttal csökkent a végrehajtás során.
- [17] Az irányadó tényállás mellett a Be. 590. § (5) bekezdésének b) pontja előírására figyelemmel a vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lehetősége nem merült fel.
- [18] A Be. 590. § (5) bekezdésének c) pontja felhívásával a vádlott cselekményeinek jogi minősítése helytálló.
- [19] Az első fokon eljáró bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket csaknem teljeskörűen feltárta és részletesen elemezte. A büntetés kiszabásánál figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülmények felsorolását a Kúria 56. BK véleménye tartalmazza.
A kollégiumi véleményben foglaltaknak megfelelően az ítélet táblája a súlyosító körülmények közül a halmazatra történő utalást mellőzi (56. BK vélemény III. / 6. pont).
A bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van (Btk. 81. § (3) bekezdés), ezért súlyosító körülményként nem értékelhető (kétszeres értékelés tilalma). A kettőnél több bűncselekmény halmazata azonban már értékelhető súlyosítóként.
A folytatólagos elkövetés, mint súlyosító körülmény megjelölését az ítélet táblája akként pontosítja, hogy az csak a hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában veendő figyelembe.
Az enyhítő körülmények körében az elévülési időt meghaladó időmúlás is csak a hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában vehető figyelembe.
- [20] Az enyhítő körülmények körében szükséges megjegyezni, hogy a Kúria 56. BK vélemény II. / 3. pontja értelmében, ha a minősítés függ az értékhatártól, enyhítő körülmény, ha a kár az érték vagy a vagyoni hátrány az alsó határ, súlyosító, ha a felső határ közelében van.
- [21] A vádlott javára tehát enyhítő körülményként vehető figyelembe, miszerint a vagyoni hátrány a súlyosabb minősítéshez szükséges alsó határhoz áll közelebb.
- [22] Az ítélet táblája rámutat arra, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint az ügyben keletkezett vagyoni hátrány csaknem teljes egészében megtérült, mely a büntetés kiszabásánál rendkívüli jelentőséggel bír.
- [23] Az elsőfokú bíróság megalapozottan döntött, amikor a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérése érdekében, figyelemmel a Btk. 80. §-ában rögzített büntetéskiszabási elvekre is a vádlottal szemben a Btk. 34. §-ában írt szabadságvesztés alkalmazását látta indokoltnak. Az enyhítő szakasz alkalmazása is kifogástalan.
A szabadságvesztés büntetés további enyhítését a törvény kizárja. (Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja).
Az ítélet táblája álláspontja szerint az elsőfokú bíróság akkor is helyesen járt el, amikor lehetőséget látott az általa körültekintően megjelölt okok alapján a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére. A próbaidő tartamát azonban eltúlzottan hosszabb időben határozta meg, így annak enyhítésére látott lehetőséget az ítélet táblája.

- [24] A gazdasági társaságban érdekelt vádlottat a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja megjelölésével tiltotta el a foglalkozástól a törvényszék, mivel a vádlott a bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követte el. A gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől eltiltás büntetés kiszabása törvényes, azonban annak mértéke eltúlzott, tekintettel a jelentősebb időmúlásra, arra figyelemmel, hogy az 50 éves vádlott büntetlen előéletű és minden tőle telhetőt megtett a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány megtérülése érdekében. A meg nem térült vagyoni hátrányt összege nem haladja meg az 5 millió Ft-ot. A keletkezett vagyoni hátrány közel 63 millió Ft volt az ügyben. A gazdasági társaság vezető tisztségviselésétől eltiltás büntetés tartamát így 2 évre mérsékelte az ítélőtábla.
- [25] Az ítélőtábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a pénzbüntetés alkalmazása is szükségszerű volt a vádlottal szemben, azonban nem azon okból, amelyre az elsőfokú bíróság hivatkozott. Az elsőfokú bíróság ítélete 22. oldalán az (55) bekezdésben rögzítette, miszerint a vádlott a cselekményét rendszeres haszonszerzésre törekedve, üzletszerűen követte el. Ezen megállapítás tényyszerű.
- [26] A Btk. 50. § (2) bekezdése kimondja, hogy akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Mindez mérlegelést nem tűrő kötelező rendelkezés.
- [27] A Btk. 50. § (3) bekezdése szerint a pénzbüntetés legkisebb mértéke 30, legnagyobb mértéke 540 napi tétel. Egynapi tétel összegét legalább 1.000, legfeljebb 500.000 forintban kell meghatározni. A Btk. 50. § (1) bekezdése rögzíti, miszerint a pénzbüntetést úgy kell kiszabni, hogy - figyelemmel a bűncselekmény tárgyi súlyára - meg kell állapítani a pénzbüntetés napi tételeinek számát, és - az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten - az egynapi tételnek megfelelő összeget. A vádlott jövedelme jelentősen csökkent az elsőfokú ítélet meghozatalát követően.
- [28] A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott napi tételek száma és az egynapi tétel összege is eltúlzott volt, annak enyhítése indokolt.
- [29] Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének 26. oldalán a (90) bekezdésből az első mondatot mellőzi a korábbiakban megjelölt törvényhelyek okán, hiszen nem helytálló azon megállapítás, hogy jelen ügyben a végrehajtásában felfüggesztett büntetés kizárólagos alkalmazása súlytalanná tette volna a büntetési cél érvényre jutását, és emiatt került pénzbüntetés kiszabására sor. Jelen ügyben a pénzbüntetés kiszabására az ítélőtábla a törvény kötelező rendelkezése alapján kerített sort.
- [30] A törvényszék akkor is helyesen járt el, amikor a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a jogkövetkezményekre figyelmeztette a vádlottat, azonban a Btk. 51. §-ának az ismertetése nem teljeskörű.
- A Btk. 51. § (2) bekezdése: ha a pénzbüntetést végrehajtandó szabadságvesztés mellett szabták ki, vagy a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelték, a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata az irányadó. Egyéb esetekben a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést fogház fokozatban kell végrehajtani.
- [31] Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét akként pontosította az előbbiekből

következően, hogy a pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtönben kell azt végrehajtani akként, hogy egynapi tétel helyébe egy nap szabadságvesztés lép.

- [32] A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszékkal abban is, hogy a kiszabott pénzbüntetésre részletfizetés engedélyezhető a vádlottnak a Btk.50. § (4) bekezdése alapján, eltérően azonban a törvényszéktől, 10 havi részletfizetést engedélyezett az ítéletábra, egy havi részlet összegét 20.000 Ft-ban határozva meg.
- [33] Az ügyben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására került sor a vádlottal szemben. Ennek kapcsán az ítéletábra a következőkre kíván rámutatni:
- [34] A Btk. 102. § (1) bekezdése értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes.
A Btk. 102. § (2) bekezdése szerint az előzetes mentesítés hatályát veszti, ha a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelik.
- [35] A 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 104. § (1) bekezdése és a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes mentesítés lehetőségét, és arról az rendelkezzen.
Az Alkotmánybíróság észlelte, hogy a jogalkalmazásban tapasztalt bizonytalanságok megkérdőjelezhetővé teszik, hogy a terhelt tud-e élni egy olyan kedvezmény odaítélésének a lehetőségével, amelyet a jogalkotó a büntető törvényben biztosít számára. A szabályozás hiányosságai miatt a terhelt olyan helyzetbe kerül, amelyben kétséges, hogy az eljárás tisztességes jellegét biztosító garanciák köre, azok közül különösen a bírósághoz fordulás joga érvényesülhet.
Az Alkotmánybíróság vizsgálata során úgy ítélte meg ugyanakkor, hogy a régi Btk. és a Btk. támadott rendelkezéseinek létezik olyan értelmezése, amely iránymutatásul szolgálhat a jogalkalmazás számára, és amely által a támadott rendelkezések és az Alaptörvény összhangja biztosítható. Abban az esetben ugyanis, ha a bíró a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezik, kizárható mindazon bizonytalanságok érvényesülése, amelyeket az Alkotmánybíróság feltárt. Ilyen módon kiszámíthatóvá válik a jogalkalmazás és biztosítható a tisztességes eljárással összefüggő garanciák érvényesülése.
- [36] Az érdemesség megítélésének szempontjait a bírósági gyakorlat az utólagos bírósági mentesítéssel összefüggésben alapvetően kimunkálta, amelyet az előzetes bírósági mentesítésről döntést hozó bíróságok is alkalmaznak, az számukra az elítéltek eltérő helyzetéből fakadó különbözőségek figyelembevétele mellett iránymutatásul szolgál.
- A Btk. 101. § (3) bekezdése szerint az érdemesség elbírálásánál figyelembe kell venni az elítéltnak a büntetés kitöltése, felfüggesztett szabadságvesztés esetén az ítélet jogerőre emelkedése óta folytatott életmódját, továbbá azt, hogy - ha erre módja volt - jóvátette-e a bűncselekménnyel okozott sérelmet.
- [37] Az iratokból megállapítható, hogy a vádlott elvált családi állapotú, egy kiskorú gyermek tartásáról rendszeresen gondoskodik. A bűncselekmények elkövetése óta folyamatosan dolgozik, havi

jövedelme 150.000 - 300.000 forint. Rögzíthető tehát, hogy az 50 éves, büntetlen előéletű vádlott rendezett körülmények között él, nincs adat arra, hogy ismételten összetűzésbe került volna a törvénnyel.

Az adóhatósági eljárást követően megindult végrehajtási eljárásban tevékenyen részt vett a vagyoni hátrány megtérítése érdekében, a vagyoni hátrány csaknem teljes egészében megtérült.

A bűncselekmények elkövetése óta 7 év telt el.

Az ítéletábra az előbbieik okán arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott érdemes az előzetes mentesítésre.

[38] A vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés eredményes.

[39] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek, ugyanakkor a bűnjelek vonatkozásában az ügyben eljáró nyomozó hatóság megnevezése és az ügyszám feltüntetése elkerülhetetlenné vált, hiszen ezek segítségével lehet ténylegesen fogatosítani a bűnjelek felszámoló részére történő kiadását.

[40] A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta a Be. 606. § (1) alapján, míg egyebekben helybenhagyta a Be. 605. § (1) felhívásával.

Debrecen, 2020. június 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró, Dr. Lányi Csaba sk. bíró,

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.23/2019/22. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2020. június 17.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke